

Terezijanske
obljetnice
2023-2025

**Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa
Terezijanske obljetnice 2023. – 2025.
2023. : Rukopis A**

Sveščić 8:
Prikazanje Milosrdnoj Ljubavi
(Ms A, 83a-84a)

Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa Terezijanske obljetnice 2023. – 2025. 2023. : Rukopis A

Sveščić 8: **Prikazanje Milosrdnoj Ljubavi** (Ms A, 83a-84a)

Prethodna napomena: tekstovi ovog i prethodna dva svešćića zajedno su zaključak Rukopisa A. Može biti korisno najprije pročitati sve u cijelosti.

Prijedlog za sastanak zajednice:

1. Čitanje teksta.
2. Jedan od sudionika izlaže tekst uz pomoć kartice.
3. Zajednički razgovor o tekstu.

Bilo bi dobro najprije osobno pročitati i promeditirati Terezijin tekst prije sastanka zajednice.

Rukopis A, 83a-84a

O, ljubljena moja Majko! Poslije tolikih milosti moram pjevati sa Psalmistom: „Gospodin je dobar, vječna je ljubav njegova.“ (Ps 118, 1) Čini mi se, kad bi svi stvorovi imali iste milosti kao ja, da se nitko ne bi bojao dragoga Boga, nego bi ga svi ljubili preko svake mjere, i da iz ljubavi, a ne od straha, nikada nijedna duša ne bi pristala da ga ražalosti... Shvaćam, međutim, da sve duše ne mogu biti jednake; treba da ih ima svakojakih, da posebice proslave svaku savršenost Božju. Meni je dao svoje neizmjereno Milosrđe, i kroza nj ja promatram i klanjam se ostalim savršenstvima Božjim!... Tada mi se čini da sva ona odsijevaju ljubavlju, pa i sama Pravednost (i to možda još više nego svako drugo savršenstvo) čini mi se zaodjenuta ljubavlju...

Kako je slatka radost misliti da dragi Bog jest Pravedan, to jest da uzima u obzir naše slabosti, da savršeno poznaje krhkost naše naravi. Čega bih se dakle bojala? Ah, Bog, koji je beskrajno pravedan, koji se udostojao tako dobrotivo oprostiti sve pogreške rasipnoga sina, ne mora li on biti Pravedan i prema meni koja „sam uvijek s njim“?... (Usp. Lk 15,31)

Te godine, 9. lipnja, na blagdan Presvetog Trojstva, primila sam milost te sam shvatila više nego ikada koliko Isus želi biti ljubljen.

Mislila sam na duše koje sebe prinose kao žrtve Božjoj Pravednosti da odvrata i na sebe uzmu kazne određene za

grešnike, i ta mi se žrtva učinila velika i plemenita, ali ni izdaleka nisam osjećala da me nešto vuče da je učinim. „O Bože moj! - zavapih u dnu srca - zar će samo tvoja Pravednost primiti duše koje se prinose kao žrtve?... Zar ih ne treba i tvoja Milosrdna Ljubav?... Ona je svuda nepriznata, odbačena; srca na koja je želiš izliti okreću se k stvorovima tražeći kod njih sreću i njihovu bijednu ljubav, umjesto da se bace u tvoj naručaj i da prihvate tvoju neizmjernu Ljubav... O moj Bože! Zar će tvoja prezrena Ljubav ostati u tvom Srcu? Čini mi se, kad bi ti našao duše koje bi se prikazale kao Žrtve paljenice tvojoj Ljubavi, da bi ih ti ubrzo spalio; čini mi se da bi ti bio sretan da ne moraš obuzdavati plimu svoje neizmjerne nježnosti koja je u tebi... Ako se tvoja Pravednost voli ispunjavati, ona koja se proteže samo po zemlji, koliko više tvoja Milosrdna Ljubav želi obuhvatiti duše, budući da se tvoje Milosrđe diže do nebesa... (usp. Ps 36, 6) O moj Isuse! Daj da to budem ja, ta sretna žrtva! Spali svoju žrtvu paljenicu vatrom svoje Božanske Ljubavi!“

Ljubljena moja Majko! Vi, koji ste mi dopustili da se tako prikažem dragom Bogu, vi znate one rijeke, ili bolje, one oceane milosti koji su preplavili moju dušu... Ah, od onoga sretnoga dana čini mi se da me ljubav svu prožima i okružuje, čini mi se da me svakoga časa ta milosrdna ljubav obnavlja, čisti moju dušu ne ostavljajući u njoj ni traga grijeha; tako se ja ne mogu bojati čistilišta... Ja znam da sama po sebi ne bih ni zaslužila da uđem u to mjesto pokore, jer samo svete duše mogu onamo doći, ali ja također znam da Isus ne može željeti da nas zapadnu nekorisne patnje, i da mi ne bi ulio želje koje osjećam, kad ih ne bi htio ispuniti...

Oh, kako je sladak put ljubavi!... Kako želim prionuti tome da uvijek s najvećim prepuštanjem činim volju Božju!...

Eto, ljubljena moja Majko, sve što vam mogu reći o životu vaše male Terezije. Vi sami znate mnogo bolje što je ona i što je Isus za nju učinio; zato ćete mi oprostiti što sam uvelike skratila povijest njezina redovničkog života...

Kako će se završiti ta „povijest maloga bijelog cvijetka“? Možda će mali cvijetak biti ubran u svojoj svježini ili će možda biti presađen na druge obale... Ne znam, ali što sigurno znam, to je da će ga Milosrđe dragoga Boga uvijek pratiti i da nikada neće prestati da blagoslivlja ljubljenu Majku koja ga je dala Isusu; vječno će se radovati što će biti jedan od cvjetova u njezinoj kruni... Vječno će s tom ljubljenom Majkom pjevati uvijek novu pjesmu Ljubavi...

Uvod u tekst:

Ovim posljednjim tekstom stižemo do kraja rukopisa A; to je tekst duboko obilježen Činom prikazanja Milosrdnoj Ljubavi Božjoj, pa je dobro da ponovnim čitanjem Čina prikazanja obnovite sjećanje na njegov sadržaj. Nakon Čina prikazanja, Terezija je preplavljena bujicama božanske ljubavi. Ovo je vrijeme zrelosti i samopožrtvovnosti. Terezijino biće je cjelovito. Cijeli njen život odvija se oko Isusove ljubavi i na službu njegovu poslanju.

„Te godine 9. lipnja“ (Ms A 84a) Terezija je izrekla svoj „Čin prikazanja Milosrdnoj Ljubavi Božjoj“ (*Povijest jedne duše*, Zagreb 2023., str. 268), i pod Svetom misom se prikazala 9. lipnja 1895. U to vrijeme su se duše prikazivale „božanskoj pravednosti“, Terezija uvodi novost: to što Bog želi rasprostrijeti po zemlji nije neka osvetoljubiva pravednost, nego more svoje Milosrdne Ljubavi. Terezija će više puta ustvrditi da je i sama pravednost „zaodjenuta ljubavlju“. Ljubavi treba pripasti posljednja riječ, i na razini ljubavi se treba pravednost ispuniti. Stoga pohitimo smjesta k njoj, krenimo izravnim putem, predajmo se ljubavi...

„Kako će završiti ta povijest?“ (Ms A 84b): prije strašnih kušnja 1896. i posljednje 1897. godine, godina 1895. je predivno razdoblje Terezijinog života, godina duhovne punine,

kad uređuje svoj rukopis A, piše tri igrokaza i sriče deset pjesama, između ostalih „Živjeti od ljubavi“ i „Presvetom Srcu“, dočekuje u Karmel svoju rođakinju Mariju Guerin (sr. Marija od Euharistije) i postaje duhovna sestra svom prvom duhovnom bratu, don Bellieru.

„Ili će možda biti presađen na druge obale“ (Ms A 84b): Terezija je vrlo brzo počela razmišljati o svom odlasku u Karmel u Saigonu (danas grad Ho Ši Min), u zajednicu koju je osnovao Karmel iz Lisieuxa 1861. No sada, u vrijeme dok ovo piše, usmjerena je više na Karmel u Hanoi-u, koji je nedavno utemeljen iste te 1895.

„Uvijek nova pjesma Ljubavi“ (Ms A 84b): ovdje možemo citirati sv. Ivana od Križa: „U stanju tako savršenog života, duša slavi, može se tako reći, neprekinuto slavlje. Njeno srce poskakuje od radosti neizrecive, zbog koje pjeva uvijek novu pjesmu, nadahnutu istovremeno vlastitom radošću, vlastitom ljubavlju i spoznajom uzvišenog stanja do kojeg ju je Bog doveo“ (*Živi plamen ljubavi* B 2, 36).

Za zajednički razgovor:

a. *Što kaže tekst?*

Razumjeti sadržaj i prvotno značenje Terezijina teksta.

b. *Što nam tekst govori danas?*

Razumjeti aktualnost (društvenu, crkvenu, duhovnu itd.) teksta.

c. *Što meni/nama govori tekst?*

Aktualizirajte i primijenite tekst na osobni život i život zajednice.

Svrha ovog postupka je dopustiti Tereziji da razgovara s nama, ispituje nas, ohrabri nas i da bi nam prosvijetlila i potvrdila naš osobni i zajednički put. Predložena pitanja su stoga samo poticaji za osobno razmišljanje i razgovor u zajednici.

Pitanja:

1. Sada možemo ponovno pročitati tekst iz prvog sveščića i uočiti stvarnost koja obuhvaća cijeli rukopis A: Milosrđe Božje u Terezijinom životu. Na koji način možemo doživjeti ove tekstove da se međusobno nadopunjuju?
2. Kako izraziti plodove Terezijina razvoja u odnosu prema sebi samoj i prema Bogu ? A za nas: što nam omogućava da zaista budemo slobodni od nas samih?
3. I dok Terezija sad već doživljava da je Milosrđe Božje uvijek prati, koje iskustvo postaje za nju mjesto trajnog i namjeravanog preuzimanja Božje snage? Kakvo je naše iskustvo Božjeg milosrđa?

Kao zaključak: Terezija završava rukopis s odjekom na svoje prikazanje Milosrdnoj Ljubavi. Ta molitva je izraz sveg Terezijinog razvoja. Na koncu ove prve godine hoda kroz Terezijinu pisanu ostavštinu, pozvani ste ovu molitvu ponovno čitati i moliti ju zajedno:

ČIN PRIKAZANJA MILOSRDNOJ LJUBAVI

Prikazanje mene same kao žrtve paljenice Milosrdnoj Ljubavi dragoga Boga

O moj Bože, Trojstvo Blaženo! Želim te ljubiti i širiti ljubav prema tebi, raditi na proslavi Svete Crkve spašavajući duše koje su na zemlji i oslobađajući one koje trpe u čistilištu. Želim savršeno ispuniti tvoju volju i postići stupanj slave koju si mi pripremio u svom kraljevstvu; jednom riječju, želim biti Sveta, ali osjećam svoju nemoć i molim te, o moj Bože, da ti budeš moja Svetost!

Budući da si me ti ljubio toliko da si mi dao svoga jedinog Sina za mog Spasitelja i mog Zaručnika, beskrajna blaga njegovih zasluga pripadaju meni: ja ti ih rado prinosisim, moleći te da me gledaš samo kroz Lice Isusovo i u njegovu Srcu žarkom od ljubavi.

Prikazujem ti također sve zasluge Svetaca (onih na nebu i na zemlji), njihova djela ljubavi i ona svetih anđela. Napokon ti, o Blaženo Trojstvo, prikazujem Ljubav i zasluge Svete Djevice, moje drage Majke. Njoj povjeravam svoju žrtvu moleći je da je donese pred tebe. Njezin božanski Sin, moj Ljubljeni Zaručnik, rekao nam je u dane svoga smrtnog života: „Sve što zamolite moga Oca u moje ime, dat će vam.“ Uvjerena sam stoga da ćeš uslišiti moje želje. Znam, o moj Bože, ovo: što nam više želiš dati, to nam veću želju ulijevaš. Osjećam u svom srcu beskrajne želje i s pouzdanjem te molim da dođeš i zaposjedneš moju dušu. Ah, ne mogu primati svetu pričest toliko puta koliko želim, ali, Gospodine, nisi li ti Svemogući?... Ostani u meni kao u svetohraništu, ne udaljuj se nikada od svoje male hostije...

Htjela bih te utješiti zbog nezahvalnosti loših ljudi i molim te da mi oduzmeš slobodu da ti išta našao učinim. Ako zbog slabosti padnem katkada, neka odmah tvoj Božanski Pogled očisti moju dušu uništavajući sve moje nesavršenosti, kao oganj što preobražava svaku stvar u sebe...

Zahvaljujem ti, moj Bože, za sve milosti koje si mi udijelio, osobito što si učinio da prođem kroz žrvanj patnje. S radošću ću te promatrati u posljednji dan noseći žezlo Križa; budući da si se udostojao dati mi u dio ovaj Križ, tako dragocjen, nadam se da ću u Nebu tebi biti slična i vidjeti kako na mom proslavljenom tijelu blistaju sveti znakovi tvoje Muke...

Poslije zemaljskog progonstva nadam se tebi radovati u Domovini, ali neću skupljati zasluge za nebo, hoću raditi samo za tvoju Ljubav, s jedinim ciljem da tebi ugodim, da utješim tvoje Sveto Srce i da spašavam duše koje će te vječno ljubiti.

Uvečer ovoga života pojavit ću se pred tobom praznih ruku, jer te ne molim, Gospodine, da brojiš moja djela. Sve naše pravednosti imaju mrlje u tvojim očima. Zato ću se odjenuti tvojom Pravednošću i od tvoje Ljubavi primiti vječno posjedovanje tebe samoga. Ne želim drugoga Prijestolja ni druge Krune osim tebe, moj Ljubljeni!...

U tvojim očima vrijeme nije ništa, jedan jedini dan je kao tisuću godina: ti me dakle možeš u jednom času pripremiti za pojavak pred tobom...

Da bih živjela u činu savršene Ljubavi, prikazujem se kao žrtva paljenica tvojoj Milosrdnoj Ljubavi, moleći te da me pališ bez prestanka puštajući da mi dušu preplavljuju valovi beskrajne nježnosti koji su sadržani u tebi, i da tako postanem Mučenik tvoje Ljubavi, o moj Bože!...

Neka to mučeništvo, pošto me pripravi za pojavak pred tobom, učini napokon da umrem i da se moja duša vine bez odgode u vječni zagrljaj Tvoje Milosrdne Ljubavi...

Želim ti, o moj Ljubljeni, sa svakim otkucajem srca moga obnoviti ovo prikazanje neizmjereno mnogo puta, sve do časa kad sjene iščeznu i ja ti budem mogla ponavljati svoju Ljubav u vječnom gledanju Licem u Lice!...

(Marija Franka Terezija od Djeteta Isusa i od Svetoga Lica, nedostojna karmelićanka, na svetkovinu Presvetoga Trojstva, 9. lipnja godine Gospodnje 1895.)

TEREZIJANSKE OBLJETNICE
2023.-2025.

BOSONOZI KARMEL

Generalna kuća Bosonogih karmelićana

www.carmelitaniscalzi.com